

at faa Minister og Udvalg til at laane ham et velvilligere Øre for de berettigede Krav, jeg mener, han har. Jeg tager altsaa Ændringsforslaget tilbage.

Formanden: Ændringsforslag udenfor Udvalgets Indstillinger Nr. 3 til 1ste Afdeling er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Indstilling Nr. 12 paa Udvalgets Liste, 2den Afdeling, af *Udvalget vedtoges* enstemmigt med 65 Stemmer.

Derefter sattes til Forhandling de Forsvarsministeren vedrørende Indstillinger, nemlig Indstillingerne Nr. 4, 5, 7, 17, 18 og 21 paa Udvalgets Liste, 1ste Afdeling, af Udvalget (se Tillæg B., Sp. 565) samt Indstillingen Nr. 7 paa Udvalgets Liste, 2den Afdeling, af Udvalget (se Tillæg B., Sp. 1467).

Ordføreren (Nørhave): Af de 6 Andragender, som Finansudvalget foreslaar henviste til Forsvarsministeren, i 1ste Afdeling er det første omtalt i Betænkningens Nr. 18. Det er et Andragende fra forhenværende Civilarbejder ved Tøjhuset F. L. Petersen om Forhøjelse af Invalideunderstøttelse. Han blev antagen i 1871 som Smed ved Tøjhusværkstederne. I 1897 fik han 4 Fingre paa højre Haand knuste og blev derefter oversat til Tøjhusmagasinerne, hvorved hans Indtægt gik ned fra 1,300 Kr. til 750 Kr. plus 200 Kr. i Invalideunderstøttelse. I 1907 har han saa faaet sin Afsked med Pension af 480 Kr. plus de 200 Kr. i Invalideunderstøttelse. Han mener, at der burde have været taget Hensyn til hans tidligere Løn. Tøjhusafdelingen erklærer, at han har været paalidelig og ædruelig, og at hans Arbejde har været fuldt ud tilfredsstillende; og Udvalget har ment, at da han blev sat ned til en ringere Løn paa Grund af den Skade, der er overgaaet ham i Tøjhusværkstederne, var der nogen Grund til at forhøje denne Mand's Invalideunderstøttelse. Han blev jo ogsaa til sidst afskediget, fordi hans Invaliditet ikke tillod ham at arbejde med fuld Kraft, og det er jo en Selvfølge, at naar Manden har mistet 4 Fingre, maa det medføre, selv om han sættes til en let-

tere Bestilling, at han ikke kan arbejde med den Kraft, som han maaske burde, og han er tilmed noget til Aars. Derfor, selv om han har faaet al den Invalideunderstøttelse, som han kunde faa, synes der dog nogen Grund til at tage noget mere Hensyn til, at han er kommen ned paa en ringere Løn. Derfor foreslaas dette Andragende henvist til Forsvarsministeren.

De andre Nummere i denne Afdeling, nemlig Betænkningens Nr. 19, 21, 42, 43 og 51 antager jeg, at Tinget giver mig Ret til at omtale under eet og ganske kort, idet der vedrørende disse Andragender, siden vi den 12. Januar have afgivet Betænkning over dette Afsnit af Andragender, af Forsvarsministeren er stillet Ændringsforslag paa Finanslovsforslaget, og Finansudvalget har tiltraadt alle disse Forslag, og herefter har Tinget her vedtaget dem, saa jeg tror ikke, at der er nogen særlig Grund til at omtale disse Henvisninger nærmere. Hvordan den højtærede Formand vil lade Afstemningen foretage, skal jeg ikke komme ind paa. Vi have jo tidligere afstemt over dem, baade Finansudvalget har tiltraadt dem, og Tinget her har stemt over dem, og disse Mennesker have saaledes faaet den Understøttelse og Hjælp, som de have ønsket. Jeg mener, som sagt, at kunne indskrænke mig til at omtale disse Andragender paa denne Maade.

Vedrørende 2den Afdeling er der kun et Andragende, som Udvalget foreslaar henvist til Forsvarsministerens Overvejelse, det er Betænkningens Nr. 85 fra Fyrmester H. W. O. Westerman ved Hou Fyr, der søger et personligt Lønningstillæg. Han blev forfremmet til Fyrmester i 1907, efter at han i 14 Aar havde været Fyrassistent. Efter Loven af 27. Maj 1908 om Lønninger m. m. ved Fyrvæsenet faar han ikke regnet de 14 Aar med i sin Anciennet, hvori han har været der som Assistent, og inden han kan faa godt af Lønningenslov og sin Forfremmelse, vil han være over 70 Aar gammel. Hvis det ikke vil medføre alt for store Konsekvenser, mener Udvalget, at der kan være Grund til at bedre hans Forhold, og foreslaar derfor at henvise Andragendet til Ministerens Overvejelse, saaledes at Ministeren særlig kan undersøge, om der enten for Forsvarsministeriets eller andre Ministeriers Vedkommende skulde være lignende Forhold, der gøre sig gældende, og som mulig ville medføre store Konsekvenser. Vi have ment, at der var noget berettiget i at give denne Mand i